

סרטים

שמות החיים

אוקלהומה (אופיר, תל-אביב; ארצות הברית) — נמנה על סוג הסרטים שמטרתם אינה להעלות בפני הצופה אמת חיים כלשהי, או לעורר בו מחשבות בכיוון מסוים, אלא אך ורק לשעשעו. זהו מחזה מוסיקלי המנסה בכל האמצעים שעמדו ברשות יוצריו לטעת בלב הצופה שמחת-חיים בריאה, פשוטה ולבבית, והוא מצליח לעשות זאת בכל מאת האוזניים.

סביב עליה פשוטה ובלתי מסובכת מהחיי חיה של בוקרים ואיכרים באוקלהומה, יצר צמד המלחינים רוג'רס והמרשטיין מוסיקה עממית ערבה, עשירה בנעימות, ופזמונים הנשמעים כאילו צמחו מאותה אדמה המצמיחה את התירס הענק, את הנערות קלות-הרדע ויפות-המראה, ואת הבחורים החסונים וטובי-הלב.

אגנס דה מיל, בתו של ססיל המפורסם, הוסיפה לאלה שורות וקווים מרגינים, בי כוריאוגרפיה המצטיינת בעושר דמיון והמציאות, ואילו הבמאי פרד (מעטתה ועד עולם) זינמן בנה מגבורי העלילה שורה של טיפוסים בלתי מתוסבכים וברורים. הטוב בהם הוא טוב עד הסוף, הרע — רע מוחל.

האנושית, המנסה למצוא לעצמו מקלט בי עולם אחר. אולם גם בעולמו הבודד, מתחת למים, אין הוא מסוגל לנתק את עצמו כליל מהחברה.

חלט דיסני, אשר ייצר את הסרט על סמך ספורו של ז'ול ורן, לא ייתס חשיבות רבה לאידיאות ולסמלים שביצירה זו. הוא ביסס את סרטו על מאורעותיה המרתקים של הצוללת, ועל האפשרויות החזותיות שיבהעלאת חיי הים אל הבד. ואמנם, מבחינה זו, משיג הסרט את מלוא מטרתו. מבחינה טכנית הוא עשוי למופת.

אולם כשמגיעים הדברים לביום ומשחק, הרי למרות צוות שחקנים טוב, כקירק דוגלאס, גיימס מייסון ופיטר לורה, אין הסרט מתעלה לדרגה שמעל לבינונית. גדולתו של סרט מעין זה יכולה להיות באווירה המיסטית המיוחדת שלו, בהכנסת הצופה אל עולם חדש שאין הוא מכיר. וזאת לא הצליח דיסני להשיג בסרטו. הוא נשאר יצירה טכנית טובה, נטולת נשמה.

האמנות המופשטת

פולי ברג'ר (חן, תל-אביב; צרפת) — הוא תיאטרון הרביו הפאריסאי הגדול והמפורסם ביותר, המשמש מרכז לתצוגות האמניות המופשטות. כל מי שלא זכה עדיין להיות בין כתליו של מוסד מכובד

ז'אנמר וקונסטנטין ב'פולי ברג'ר'

ברק ועירוס מסנוורים.

זה, עשוי לקבל מהסרט מושג מההמתרחש על במתו ומאחורי קלעיו של התיאטרון. מלבד זאת נותן הסרט לצופה גם מושג ברור על תעשיית הקולנוע בצרפת, המריכה כי אינה נופלת בעושר, בברק ופארה מאחותיה ההוליוודיות. ולא עוד, אלא שהיא מנצלת נתונים אלה ביתר תבונה.

אל הפולי ברג'ר (מרעה השגעון), קלחת שגעונית של ברק מסנוור, עירוס מסנוור עוד יותר, מוסיקה מתקתקת ושמחת חיים כפי שהצרפתים מבינים אותה, נקלע אדי קונסטנטין — חייל בצבא ארצות-הברית. תוך ערב אחד הוא מתאהב בנערה (ויזי ו'אנמר) המאחדת בקרבה את הסגולות של זמרת, רקדנית, שחקנית ויפהפיה גם יחד. פרשת אהבתם, על משבריה והתעללויותיה, היא החוט עליו נשורות הופעות הרביו הסגוניות.

תדריר

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● **לה סטראדה** (ירון, תל-אביב) — יצירת המופת של האיטלקי פדריקו פליני, אודות הנערה המכוערת והמפגרת המלמדת את הקרקסן האלים וחסר הלב, להרגיש בלבו ולחשוב במוחה. אנטוני קהין, גילישה ● **אורות הבמה** (אוריון, תל-אביב) — צ'ארלי צ'אפלין מבכה את גורלם של האמנים המזדקנים. גאנני.

● **ג'רבו** (ארמון-דוד, תל-אביב) — סמי טאזת העוני של פאריז וגורל האנשים היחיים בהן, כפי שתוארו על-ידי אמיל זולא, ביצירה מצוינת של רנה קלאמאן.

העתונות מהלל

אוניל זכה להצלחה משנית לשחקנים בעלי שארירות לפענח את כתב-הסתרים של הגורל. תאוריה באולם מתחשמת לאט לאט, מתחממת יותר ויותר, עד הגיעה לנקודות-רתיחה מזועזעות כאמיתות. זה היה ערב של תיאטרון אמיתי...

ד"ר ת. גמזו בהארץ

ההצגה — הטובה, דומי שבעונה זו...

עורא זוסמן בדבר

ערב תיאטרוני יפה, מכובד, מספק... אכן, זו הצגה שראוי לראותה...

לאה סורת בלמרחב

„הבימה“ מבצעת את הרמה בכשרון וביכולת...

ד"ר פוירשטיין בחצופה

הצגה רבת... מן הטובות בתיאטרון העברי בכלל.

ברוך קרוא בחבוקר

אסיר תודה על רגעי התעלות נרגשים, יוצא אתה מן האולם שעדיין מהדהדות בו התשואות הרמות, בהכרה שראית תיאטרון אמיתי...

ר. עזריה במעריב

אהרון מסקין

שיחה את דמות הגורל הסרגי לדמות האב (מעריב) מפיך אמת חמה (דבר) משחק מצוין, בנוי על פרטי פרטים (הארץ) „שחקן גדול“ (א) נהור בידיעות אחרונות (חרות)

מרים זהר

אנה כריסטי מצוינת ברגעי הזעם שלה, ברגעי יאוש, בהתפרצויותיה. אלה עוצבו עליה באופן סלאסטי, בשלושה ממדים, לעומק כמובן... היו אלה רגעים גדולים למרים זהר ושלבים חשובים בדרך עלייתה כשחקנית (ד"ר גמזו). מרים זהר, עטורת זיו רעממה הזהובה, משכנעת וכובשת בשיאי תפקידה (ר. עזריה), הצלחה בטוחה שעדות לה מחיאות הכפיים הרמות שהשחקנית הצעירה זכתה להן (ע. זוסמן).

נחום בוכמן

יצר בערב זה אחד מתפקידיו החזקים ביותר עד כה (הארץ). הצליח כתמיד לתת ביטוי חזק למתרחש בתוך חזהו הגועש (מעריב). היה אידיאלי (דבר).

בת עמי

היטיבה לבטא חמימותה האנושית של מרתה ואן (הארץ). יצרה דמות אנושית נוגעת עד לב (מעריב). הופעתה מעוצבת בכשרון ובכנות (העולם הזה).

לוח ההצגות

ביום ב'	11.3	קרית-חיים
ביום ג'	12.3	קרית-חיים
ביום ד'	13.3	תל-אביב
ביום ה'	14.3	תל-אביב
במוצ"ש	16.3	תל-אביב ב' 9.30
ביום ב'	18.3	תל-אביב
ביום ג'	19.3	סתח-תקוה
ביום ד'	20.3	תל-אביב
ביום ה'	21.3	נתניה

הבימה